De Nationaal-Socialistische Vrouw

No. 21, 8 JULI 1941

Verschijnt om de 14 dagen. — Uitgave: N E N A S U, Leiden
Opstelster: A. W. te Luij, Zeestraat 76, Den Haag, Tel. 182440
Administratie-adres: Postbus No. 2, Leiden, Telefoon 21545

Abonnementsprijs: f 0.79 per halfjaar: f 1.58 per jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 t.n.v. Volk en Vaderland, Leiden (met vermelding „Vrouwenblad"). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 2, Leiden. Prijs 10 cent met inbegrip van porti. Advertenties 50 cent per regel. Korting bij contract

MOBILISATIE DER VROUWEN

Spoediger dan misschien velen verwacht hadden, verrassend en overrompelend voor hen, die laten wij maar zeggen de groote „vergissing" maakten door te verkondigen, dat het nationaal-socialisme en het marxistisch bolsjewisme loten van een zelfden stam zijn, en die, toen in Augustus 1939 Duitschland de Engelsche vernietigingsplannen doorkruiste en zelf een verdrag met Rusland afsloot, hebben geklaroend, dat het nationaal-socialisme zich met het bolsjewisme had verzoend!

De eindstrijd tusschen het nationaal-socialisme — de volksvernieuwende ordening — en het bolsjewisme, dat klaar stond de Europeesche beschaving in het centrum en het Westen van Europa op dezelfde beestachtige wijze te vernietigen als in Rusland zelf, is ontbrand.

Als vele volksgenooten nu eerlijk willen zijn, dan zullen zij andermaal moeten erkennen, dat, wanneer het bolsjewisme onze grenzen nooit meer zal kunnen naderen, zij dat te danken hebben aan den Führer aller Germanen, Adolf Hitler en zijn dappere soldaten uit leger en partij, die den dam vormden tegen den bandjir van vernietiging, die op elk oogenblik van uit het Oosten zijn verschrikkelijke werk kon aanvangen.

De legers der nieuwe Germaansche menschen zullen het eindvonnis over het bolsjewisme voltrekken. Zij rukken op met koele onverschrokkenheid, de legers van Duitschland, Finland, Hongarije, Roemenië, Spanje, Noorwegen en Nederland, ja, Godlof, óók van Nederland. Zonen van ons volk strijden in de SS en in de N.S.K.K. Zonen van ons volk, die, gedreven door hoog plichtsbesef, aan hun Leider hebben gevraagd: mogen ook wij de wapens opnemen tegen deze duivelsche machten? Nu trekken zij op met hun Germaansche wapenbroeders. Dat is nationaal-socialisme van de daad, dat is het nationaal-socialisme in zijn uiterste consequentie.

En welke rol zullen wij, vrouwen, in dit gigantische stuk geschiedenis spelen? Gij weet, dat de vrouw in de gansche geschiedenis een groote rol speelde, veelal goed, maar in enkele gevallen ingemeen.

In dezen strijd willen wij aan den goeden kant staan, dat is aan den kant van onze vaders, broeders, zonen en mannen, aan den kant van ons eigen bloed en ras, aan den kant van het Godsvertrouwen, aan den kant van de behoeders der beschaving in Europa.

En dan staan wij, voor zoover dat kan, in de voorste linies bij onze mannen. Dat voorrecht zal slechts aan de allersterksten en de geoefendsten kunnen worden verleend. Wij denken aan onze verpleegsters en vrouwen met andere beroepen, die tot in de vuurlinies hun onontbeerlijke werk moeten verrichten. Zij mogen in het eerste gelid staan, tusschen onze mannen. Maar onmiddellijk daarachter volgen wij, nationaal-socialistische vrouwen, die ook een groot en onontbindbaar leger zullen vormen. De nationaal-socialistische vrouw in Nederland maakt zich mobiel, evenals haar zusters in de andere Germaansche landen. Maar voor wij de wapenrusting aantrekken, gaan wij afrekenen met tal van zaken, die ons in den gemeenschappelijken strijd om het behoud van onze haardstee, onze hoeve, onze kinderen, de toekomst van ons volk, maar zouden kunnen hinderen. En als wij dat gedaan hebben, dan betrekken wij onze posten, in het gezin, op het kantoor, in den winkel, op de fabriek, op het land, kortom op elke plek waar wij geplaatst zijn en doen met nòg meer nauwkeurigheid, nòg stipter onzen plicht. Want onze strijdbare mannen zijn met hun gedachten tòch altijd bij ons, hun vrouwen, nòg altijd zijn wij het, die hen tot het allergrootste, tot het allerbeste kunnen inspireeren.

Waar het op aankomt is, dat wij tot in de kleinste onderdeelen toe toonen — niet alleen in woorden maar ook metterdaad — méé te leven, dat wij er niet buiten staan, niet onze schouders ophalen en doen alsof het ons niet aangaat: want het gaat U, en U, en U allen aan. U gaat het aan, omdat ge de hoedster van het gezin zijt; U gaat het aan, omdat ge de moeder van Uw kinderen zijt en de vrouw van den vader Uwer kinderen, omdat ge vrouw zijt, een volwassen, zelfstandige vrouw.

Het gaat ook U aan of Europa zal verlost zijn van de alles en allen bedreigende schaduw, die

het bolsjewisme op alle landen daarin, ook op Uw land, werpt. Het gaat om de toekomst aller Europeesche volkeren.

Vrouwen van Neerland, mobiliseert. Vervult Uw plichten nauwgezet, stipt, al zijn ze soms nòg zoo klein. (Reeds stelde onze N.S.V.O. de eerste daad: in een slechts zéér kort tijdsbestek organiseerde zij een collecte voor het Duitsche Roode Kruis. Binnen een dag waren de N.S.V.O.-sters opgeroepen zich voor deze collecte beschikbaar te stellen en vier dagen lang krioelden zij letterlijk als nijvere mieren door de steden en dorpen met de Roode Kruisbus!)

Denkt aan het woord, nog onlangs gesproken door den Rijkscommissaris, Dr. Seyss-Inquart, dat Nederland onafhankelijk zal zijn, indien het breekt met al wat oud en vermolmd is. Ook gij kunt hieraan medehelpen.

Weest de bezieling in Uw gezin, een steun voor man èn kinderen. Staat hen steeds opgewekt ter zijde. Houdt het hoofd omhoog, hoe moeilijk dit U ook soms moge vallen: denkt dan daarbij aan hen, die strijden en vallen op vreemden bodem . . . óók voor U!

Sluit U aaneen: duldt geen verdeeldheid in de rijen der Nederlandsche vrouwen. Reikt elkander de hand; vormt op Uw wijze een leger, een leger van vastbesloten vrouwen dat de betrouwbare achterhoede is van het groote leger dat optrekt tegen het bolsjewisme èn zal overwinnen!

Rotterdam heeft nu ook z'n eigen N.S.V.O.-huis

28 Juni was een grootsche dag voor district Rotterdam. De Leider kwam het nieuwe N.S.V.O.-huis aan den 's-Gravendijkwal officieel openen. Precies half drie arriveerde hij in zijn auto, luide toegejuicht door de kameraden, die zich vóór het gebouw in een dichte haag hadden opgesteld.

Nadat de Leider het huis had bezichtigd, dat smaakvol met bloemen was versierd, kwam hij in de vergaderzaal, waar hij door de districtsleidster, kam.ske Van Beek—Stout, zou worden toegesproken.

Eerst mochten echter zooveel mogelijk kameraadskes en kinderen binnen komen. De jeugd mocht dicht bij den Leider staan en haar gezicht glunderde.

De districtsleidster zeide o.a. in haar toespraak het als een hoogtijdag te beschouwen thans den Leider in het nieuwe tehuis te mogen begroeten. „Toen het huis in de Wijnbrugstraat verbrand was, hebben we bijna een jaar rondgezworven. Niets was er te huur en wat er nog was, was te duur voor ons. Toen kwam het huis van de „Roode Schildersbond" leeg, doordat de bond aangesloten werd bij het N.V.V. en door bemiddeling van kam. Woudenberg konden wij dit huis huren."

Spr. herinnerde eraan, dat zij zeven jaren lang de werkloozen hier heen had zien gaan, naar ditzelfde gebouw, om te stempelen in dezelfde zaal, waar wij nu verbleven. Zij sprak de hoop uit, dat de mannen nu hun vrouwen hier zullen brengen. Dat er voor hen een betere toekomst zal komen en meer arbeidsvreugde. Zij dankte den Leider, dat hij de vrouwen voorging en sterkte. „Op de N.S.V.O. kunt u rekenen. Wij zullen met u voor ons Volk en Vaderland strijden."

Hierna sprak de Leider.

„Kameraadskes", zoo zeide hij, „het verheugt mij uw huis te mogen openen, maar ik hoop, dat u hier niet lang zult blijven, dat dit huis binnen een jaar te klein zal blijken. Zoo is het met de N.S.B. ook gegaan. Het Hoofdkwartier was in Juni vorig jaar nog maar één gebouw, en nu staan er zeven op een rij. Het is mooi, dat er hier in Rotterdam nu weer een huis is, van waaruit het werk voortgezet kan worden. Het is mij een plicht en voorrecht u te zeggen, dat de Beweging zonder de vrouwen nóóit zoo geworden zou zijn, als zij nu is. Het groote komt er niet opeens, steeds is er klein werk te verrichten. Ons werk kon niet vernietigd worden. Het geweldige is ons gegeven, dat wij jaren geleden al gezien hadden, dat twee werelden botsten. In 1937 zeiden wij „Mussert of Moskou" en toen Duitschland met Rusland het verdrag sloot, zei men: „Zie, communisme en nationaal-socialisme is hetzelfde". Nu ziet men, dat het dit niet is, maar wij hebben het toen al mogen begrijpen.

Al hebben wij moeilijkheden in vriendenkring, wij leven met een doel voor oogen en hebben er andere vrienden voor teruggekregen. Laten we oppassen tegen die anderen nu geen houding aan te nemen van: „Hoe kan ik je nu eens onaangenaam zijn?" Neen, we moeten de harten van ons volk winnen. Goed voor elkander zijn. Dan klaart er zooveel op.

Rustig kan ik hier vandaan gaan, vertrouwend op den goeden geest die er zal heerschen tot heil van ons volk in het algemeen en het district in het bijzonder."

Natuurlijk was de schare kameraden voor het gebouw aangegroeid en luid en aanhoudend klonk het Hou-Zee-geroep, toen de Leider vertrok.

Rotterdam, nog eens te meer aan den slag!

De worsteling tusschen het communisme en het nationaal-socialisme is het allergrootste gebeuren van dezen tijd.

Mussert in zijn rede op 12 Mei 1936

Neerlands toekomst marcheert. Ouders laat Uw kinderen zich aansluiten bij den Nationalen Jeugdstorm, die eenheid brengt voor Neerlands jongeren!

Foto: Fotodienst N.S.B.

HET OORDEEL DAT KWAM

„. . . Indien dit volk gestraft wordt in de komende jaren door nog meer ontberingen, nog grooter armoede, dan is dit niet anders dan de gerechte straf voor de misdaad van de vernietiging van het voedsel in deze dagen."

Mussert in VoVa van 18 Mei 1936.

Oogsttijd in Twente

Bij de rogge-oogst in Twente, welke steeds omstreeks Sunt Joapik (25 Juli) begint, wordt soms nog de witte feestkleedij, de Sunt Joapiksdracht, gedragen. Deze bestaat uit een wit mutsje, wit jak, waaronder een gebatikt halsdoekje en een groot, wit schort met tenslotte heldergeschuurde klompen.

In vereenvoudigde vorm bestaat de dracht uit een groot wit mouwschort.

Is de rogge-oogst binnen, dan viert men feest; het „Stoppelhanen".

Tegen „Sunt Joapik" wordt met de rogge-oogst begonnen

Rijk en vol hangen de aren

Boven: Het „Vesperbrood" wordt genuttigd

Links beneden: Dit is de vereenvoudigde vorm der „Sunt Joapiksdracht"

Rechts beneden: Hier ziet men duidelijk de „Sunt Joapiksdracht"

Foto's: Hille Kleinstra, Enschede

ANNA FLORALIE:

BOEREN-ONTWAKEN

Korte schets van vóór den oorlog

MET zijn kop vol zorgen zat hij bij het vuur, waarop de avondpap stond te pruttelen. De vrouw zat sokken te stoppen, de kleinere kinderen speelden aan de tafel; de grootere zoons en dochters waren ieder met hun eigen dingen bezig.

De wekker op de schouw tikte traag de minuten weg en schemer legde zich grauw over de voorwerpen in de kamer.

Grauw leek alles.

Ook het leven, zooals het geleid werd door het gezin van boer Verzanden. Hij leek ouder dan hij was, deze boer van den zandgrond; oud, door het zwoegen van den vroegen morgen tot den laten avond zonder hoop op vooruitgang, zonder andere ontspanning dan de Zondagsche kerkgang. Oud, door zorg, de eeuwige zorg, dat de pacht op tijd betaald zou kunnen worden. Och, ja, eten was er nog wel altijd voor zijn groote gezin. Van den honger zou geen boerenkind dood gaan, al was het hard je volle melk en je goede boter af te leveren aan de fabriek en zelf met je vrouw en kinderen margarine te moeten eten.

En waarom? Boer Verzanden begreep dat niet. Hij had wel eens in de krant gelezen, dat de Engelschen zijn kostelijke boter goedkooper kregen, dan hij zijn margarine. Maar die krant was niet zijn eigen krant, dat was zoo'n slecht blaadje, waarvoor zoo streng gewaarschuwd was.

Maar als die menschen van die krant dat logen waarom sprak de Boerenbond dat dan niet tegen? Hij had er laatst op de vergadering eens een balletje over opgegooid, maar toen had het bestuur nogal leelijk gedaan en hem zooveel gezegd daarover, dat hij er heelemaal niets meer van begreep. Veel geleerd had hij niet en mooi spreken kon hij ook al niet, maar 't wou er bij hem toch niet goed in, dat dat in orde was met die boter. En als hij nou nog maar een redelijken prijs kreeg, zoodat hij zijn pacht kon betalen. Die pacht, die vervloekte pacht, waarvoor hij krom moest liggen, waarvoor de vrouw mee moest zwoegen als een kerel, terwijl zij haar tiende kind droeg.

Zij was flink genoeg, daar niet van. Iederen morgen om half zes het eerste op en 's avonds het laatste naar bed. Het huiswerk doen, eten koken, kleeren maken en verstellen, melken, op het land werken en je zag haar nooit op een stoel zitten voor 's avonds, als ze aan het naaiwerk begon.

Maar toch....

Boer Verzanden had een vaag vermoeden dat een vrouwenlichaam dat allemaal niet ongestraft verdroeg.

Hun oudste was nu vijftien en stak moeder al een handje toe. Maar die pacht. Hij zou zijn oudste dochter moeten gaan laten dienen, allicht bracht dat f 1.50 per week op. Voor de pacht, die anders niet bij elkaar kwam. Op de fabriek zou zij wat meer kunnen verdienen. Maar dat kon hij toch niet doen: zijn dochter, een boerendochter naar de fabriek sturen. Veel goeds leeren de meisjes er niet en zij kennen al gauw niet anders dan opschik en langs de straat slenteren, om van erger dingen niet te praten.

Die vervloekte pacht, die zoo hoog is, dat de arbeid van het heele gezin soms nog niet voldoendt oplevert om de pachtsom bij elkaar te krijgen. Waarvoor hij en de zijnen zich alles boven nooddruft ontzeggen moeten. Waarvoor zijn boerenkinderen van het boerenleven vervreemden moeten om naar de fabriek te gaan of om te gaan dienen.

De pacht.

Boer Verzanden schudt zijn kop in niet-begrijpen. De grond, dien hij bewerkt, waarvan hij houdt als van iets zeer eigens, waarmee hij vergroeid is, die grond is van den een of anderen mijnheer in de stad. Voor dien vreemden man werkt Verzanden, werkt zijn vrouw en werken zijn kinderen. Voor een vreemde, die niet eens wéét, wat boerenwerk is, die niet weet, dat een boer één is met zijn grond.

Na de pap trekt hij zijn klompen aan en verlaat het huis, in gedachten verzonken.

Hij gaat nog eens buurten bij Jan Brands, die geregeld die krant leest, waarin al die nieuwe dingen staan, die hem zoo aan het piekeren gebracht hebben. Vooral die eene zin, die een zoo groote belofte inhoudt voor de toekomst: Boerenland in Boerenhand.

Het zaad ontkiemt!

Boeren worden wakker en wenden hun gezicht naar den Nieuwen Tijd!

UIT EEN VERLEDEN CULTUUR

Hélène Swarth

Vrijdag 20 Juni j.l. is — 81 jaar oud — te Velp overleden de bekende dichteres Hélène Swarth, nadat zij gedurende zestig jaar haar liefdesverdriet, verlatenheid en natuurgevoel uitgezongen heeft, terwijl de eenzaamheid rondom haar stille figuur steeds nadrukkelijker werd.

Te Amsterdam geboren genoot zij, vanaf haar zesde jaar, een Fransche opvoeding te Brussel. Haar eerste gedichten waren dan ook Fransche verzen. Onder invloed van Pol de Mont kwam zij er toe, voortaan het Nederlandsch te gebruiken voor de verklanking harer gevoelens. In dit opzicht debuteerde zij in 1883 met den bundel „Eenzame bloemen", verzen op een resonans, die in haar dichterlijke uitingen van geheel haar leven bleef doorklinken.

In de kringen van Van Deyssel en Kloos werd zij al spoedig zeer bewonderd en toegejuicht. Sedert dien bleef Hélène Swarth zichzelf gelijk: de tijden mochten al veranderen — de verzen van deze dichteres niet! Zij bleef voortborduren op 't zelfde stramien en nauwelijks kan er sprake zijn van een evolutie in klank en beeld. Zij heeft blijkbaar nimmer behoefte gehad, de plastische kwaliteiten van haar werk te vernieuwen en uit te bouwen.

Dat maakte haar werk eentonig, met den zelfs onaangenamen bijklank van een sterk individualisme waardoor haar poëzie voor ons menschen van dezen tijd ontoegankelijk en onbegrijpelijk wordt.

Men heeft Hélène Swarth „de eerste moderne vrouw in de Nederlandsche letteren" genoemd; dit is dan wel een echt sentimenteele „tranerige en melodramatische" vrouw geweest en zij lijkt ons geen ideaal beeld van „de moderne vrouw", zéker niet, de moderne vrouw van onzen tijd.

Haar kunstenaarschap was er een van een absoluut verleden; haar vaak toch wel fijngevoelde verzen de weerspiegeling van haar naar het „ik" georiënteerden tijd, waaraan zij zich niet kon ontworstelen. Zij heeft de profetie van het heil der **gemeenschap** niet verstaan en zich verloren in de verzonkenheid van een vruchteloos egocentricisme.

Wij voelen, dat deze vrouw eenzaam geweest is, uitgevallen uit het groot geheel, waarin de vrouw haar plaats dient te hebben. Zij schreef de belijdenis van het vrouwenhart, dat buiten den stroom des levens komt te staan, overgelaten aan gemijmer en zelfbespiegeling. Die belijdenis op zichzelf is ongetwijfeld schoon, maar ook tragisch. Zij heeft het leed en de schoone grilligheid van natuur en leven gezien: zij heeft er niet mee **geworsteld.** Zij was een lijdende vrouw — wij willen strijdende vrouwen zijn.

Zij deelde in de glorie van een voorbije cultuur en als zoodanig kunnen we haar dankbaar zijn: wij gaan óók haar weg, maar veel verder. Wij kunnen niet hij ontleding en bespiegeling blijven staan — wij grijpen aan. Wij treden uit ons „ik" de gemeenschap binnen....

Drs. La.

Boekbespreking

„DRIE TOONEELSTUKKEN" door F. Bordewijk. Uitgave: Nijgh & Van Ditmar N.V., Rotterdam.

De Nederlandsche literatuur is weer „verrijkt" met een stukje „moedige" schrijfkunst. Want om zooiets als „Drie Tooneelstukken" te schrijven, moet men toch waarlijk moed hebben.... al is het dan ook een onbeschaamde moed.

Frans Bordewijk, de protégé van Vestdijk (de man die zijn literairen arbeid „gewijd" heeft aan al de modderpoelen die er maar te vinden zijn in het menschelijk bestaan), kan ieder weldenkend mensch alleen maar tegen zich innemen. Men moet tenslotte wel verachting hebben, ja vol walging zijn, tegen dengeen die met geniepige vuilspuiterij en zoogenaamd humoristische „sexueele grapjes" tenslotte een volksondermijnend element is...... dat men maar zoo spoedig mogelijk uit de volksgemeenschap moet verwijderen.

„Drie Tooneelstukken" kwam ons onder oogen en doet ons vol verontwaardiging naar de pen grijpen om te waarschuwen tegen zulk duivelsch zoogenaamd „populair-wetenschappelijk" gewroet. Behalve dat is het onbenullig en nutteloos.

Bordewijk weet het met de grootst mogelijke brutaliteit zelfs klaar te spelen om een blijspel te wrochten over de diepste tragedie in de menschheid.... de homosexualiteit.

Het is niet alleen daaraan dat wij ons ergeren. Wanneer men bovendien nog de beleediging leest, die de schrijver de vrouw durft aandoen, ja dàn is de lans heelemaal over hem gebroken.

In het „blijspel" namelijk, getiteld „Driehoek met den huisgenoot" (de titel alleen al is zwoel!) komt het echtpaar tot de ontdekking, dat de inwonend huisvriend niet van de vrouw des huizes houdt, doch van den heer des huizes. Zooiets onsmakelijks moet dan een „blij"-spel verbeelden. Als dan later de heer des huizes — die eerst dacht dat zijn vrouw en zijn vriend van elkander hielden en zich wil „opofferen" om als derde heen te gaan en zijn vrouw aan zijn vriend te laten — tot die ontdekking komt, vindt deze het „eigenlijk ongeloofelijk gek", „om je een ongeluk te lachen", „een bak", die hij als-ie kon, overal rond zou vertellen. En „een prachtmop voor een gepeperd blaadje voor „De Zwarte Kat", als die nog bestond.."

Aan het slot wordt dan de vrouw nog een verregaande beleediging toegegooid (als schrijver tenminste nog beseft wat beleediging is!). Hij laat den echtgenoot, die immers in de veronderstelling was geweest, dat zijn vrouw van dien ander hield, vragen (als de huisgenoot de deur uitgaat): „Hèm na?" Dit als antwoord op een gezegde van zijn vrouw, die zeide de deur uit te zullen loopen, als haar man nog één woord over het geval repte.

In het bijzonder een vrouw zal deze beleediging het meest aanvoelen!

Waarom wij aan dit „werk" nog zooveel plaatsruimte geven?

Om onzen vrouwen nog eens duidelijk te doen zien hoe spoedig de verworden elementen, die op allerlei slinksche wijze pogen den volksgeest te ondermijnen en mee omlaag te trekken in denzelfden modderpoel waarin zij zich wentelen, moeten verdwijnen.

De vrouw is de hoedster van het gezin, van de cultuur, en de vrouw, de ware vrouw, zal niet langer dulden, dat dergelijk vuil de kans krijgt zelfs op onze jeugd te spetten.

In dezen tijd kan ons kostbare papier waarlijk beter besteed worden! te L.

„HET SOCIALISME VAN DE N.S.B.", een verzameling door L. Lindeman. Uitgave Nenasu, Leiden.

Na „Het Nationalisme der N.S.B." heeft L. Lindeman de stof bijeengebracht voor het tweede deel, „Het Socialisme der N.S.B."

Dit uiterst belangrijke, zeer goed verzorgde werk bevat juist voor dezen tijd waardevolle artikelen en uitspraken van den Leider met toelichtingen van den samensteller zelf.

Het is ook voor de vrouwen in de N.S.B. en N.S.V.O. van groot nut en het zal hun arbeid zeer ten goede komen en hen bewapenen met doorslaande argumenten, dit boek te bezitten, want steeds en steeds weer zullen zij opnieuw tot het besef komen: de Leider had gelijk!

Het boek leent er zich uitstekend voor om er passages op bijeenkomsten, breimiddagen, cursussen enz. uit voor te lezen.

„DE WIJDE STILTE" door Evert Zandstra. - Uitgave: H. P. Leopold, Den Haag.

Na „Het klotsende Meer" en „De Vlammende Heide", nu deze derde roman van Evert Zandstra.

Ook nu weer toont de schrijver ons zoo duidelijk in Janke Westra en Ger Koedijk de verbondenheid van bloed en bodem.

Ditmaal brengt de schrijver ons in Noord-Holland, waar langzamerhand de boer moet wijken voor de groote stad. Terwijl Ger Koedijk hier achteruit, ja, bijna ten onder gaat, bouwt Janke aan haar toekomst en die harer kinderen. Haar toekomst, die in Friesland ligt, op Westra-State! Zij gebruikt de stad, om haar gezin te verrijken en met ijzeren energie bereikt zij haar doel.

Boeiend, kloek en suggestief geschreven, een van de beste romans in dit genre. Het boek moge in vele handen komen, opdat vooral de stadsmensch steeds nader tot het platteland gebracht worde!

W.

DIKKE GROENTENSOEP
(4 personen).

3 Liter bouillon van soepbeenderen; 150 g. gort; 500 g. soepgroenten; 4 bouillonblokjes of een soeptablet; 2 lepels boter; 2 eieren; 2 eetlepels melk; zout en kruiden naar smaak.

Zet de gort gedurende een dag en een nacht te weeken. Kook ze dan gaar in de bouillon. Snijdt de soepgroenten fijn, houdt de peterselie echter achter. Smelt in een braadpan de boter, smoor hierin gedurende 20 minuten de groenten met het deksel op de pan op een zacht vuur.

Als de gort 2 uur gekookt heeft voegt men de groenten toe en de blokjes. Laat de soep nog even doorkoken.

Klop intusschen de eieren met de melk, zout en de helft van de peterselie. Smelt wat boter in de koekepan en bak van de eieren een koek. Snijdt deze in kleine stukjes of snippers. Voeg ze bij de soep evenals de rest van de peterselie. Dien de soep desverkiezend met bruin brood erbij op.

PEULVRUCHTEN-BALLETJES

250 gram gekookte erwten of boonen; 2 flinke aardappelen of 2 dikke sneedjes brood zonder korst; 1 preitje of slauitje; aroma; zout; gehakte groene kruiden als peterselie, selderij en kervel.

Druk de boonen fijn met een vork evenals de aardappelen. Bij gebruik van brood brokkelt men dit zeer fijn. Snijdt het preitje en de groene kruiden fijn en meng dan alle bestanddeelen door elkaar. Is de massa te droog, voeg dan een weinig boonenwater toe. Maak de massa op smaak af en vorm er mooie, gelijke balletjes van. Klop een ei los. Wentel de balletjes erdoor en rol ze dan door paneermeel of beschuitkruimels. Bak de balletjes in boter of vet bruin. Maak de jus, door wat tomatenpuree of versche tomaat in de boter te smoren en dan water toe te voegen, nadat de ballen eruit gehaald zijn. Bindt zoo noodig de jus met aardappelmeel na.

N.S.V.O. NIEUWS

DEVENTER

Op 13 Juni hield de N.S.V.O. te Deventer in haar tehuis een bijeenkomst, welke door de kringleidster, kam.ske Pottinga, met een hartelijk welkomstwoord werd geopend. In haar openingswoord haalde zij aan hoe groot het verschil is tusschen geven en offeren.

„Geven", zeide zij, „is voor velen heel gemakkelijk maar „offeren" is veel moeilijker maar mooier!"

Hierna sprak kam.ske Kloppenburg over het onderwerp „De hedendaagsche voedingsleer".

Op zeer interessante wijze werd den toehoordsters bijgebracht op welke manier wij de tegenwoordig beschikbare voedingsmiddelen en groenten op de juiste wijze moeten bereiden opdat de hierin voorkomende vitaminen niet door verkeerde bereiding verloren gaan

Na de rustpoos kreeg kam.ske v. d. Berg gelegenheid over haar N.V.V.-reis naar Duitschland te vertellen.

GRONINGEN

Op 24 Juni j.l. waren de kameraadskes der N.S.V.O. te Groningen weer bijeen in Hotel „de Pool". Ondanks de warmte was de opkomst zeer goed.

Na de opening door de districtsleidster, kam.ske Bakker-Braamse, was het woord aan kam. Griever uit Appingedam. Deze schetste eerst het karakter en den aard van den Groninger. De bodemsoort vormt mede, met andere dingen, het karakter van den mensch. Een Groninger van de klei is weer anders dan die van het zand of veen. We moeten nooit op het uiterlijk alleen afgaan. De Groninger schaamt er zich dikwijls voor zijn gevoelens bloot te leggen.

Kam. Griever las nog een stuk voor uit zijn eigen werk „En al de mooie dingen in het leven gingen voorbij".

Na de rustpoos zong kam.ske Griever enkele liederen van Manna de Wijs-Mouton en van haarzelf.

HEEMSTEDE

Op 17 Juni j.l. werd er een fietstocht naar Nieuw-Vennep gemaakt, waar een kameraadschapsmiddag in „de Rustende Jager" werd gehouden.

Eerst een gezellige koffiemaaltijd met eigen boterham, die met een spreuk „in ketting" uitgesproken, werd begonnen. De eigenlijke kameraadschapsmiddag werd geopend met het Vrouwenlied, waarna kam. v. d. Roer het woord nam en de aanwezigen op de hem eigen wijze als vrouwen in een strijdend volk en moeders van de toekomstige nationaal-socialistische generatie toesprak, die — al kwamen zij nu in „de Rustende Jager" samen — zich nooit zouden overgeven aan een rustig-gaan-slapen.

HENGELO (O.)

Op 15 Juni j.l. hield de afd. Hengelo een jaarmarkt die klonk als een klok. Er was veel belangstelling, ook van de andere groepen en wat het voornaamste was, er was groote interesse om te koopen. Aan de offervaardigheid der N.S.V.O.-leden en haar ijver om in den loop van het jaar zooveel mogelijk materiaal te koopen met de verzamelde punten is het te danken, dat men zich in een warenhuis waande!

Tegen het einde van den middag was het resultaat van een paar maanden trouwe N.S.V.O.-samenkomsten: klinkende munt voor onze minder-bedeelde volksnooten.

> *Gebrek aan plaatsruimte dwingt ons de N.S.V.O.-verslagen soms zeer te bekorten. Kameraadskes, zorgt gij voor abonnée's dan kunnen wij voor meer plaatsruimte zorgen*

De avondbijeenkomst droeg een gezellig karakter, waarbij men onschuldige schoten hoorde, n.l. vanuit den schiettent, waar waardevolle prijzen ter beschikking stonden.

In haar rede, die de kringleidster, kam.ske Beumer, hield, vond vooral het voorgelezen artikel van een Amsterdamsch kameraad in „De Daad" van 6 Juni j.l. grooten bijval. Deze kameraad heeft ten volle het werk dat door de vrouwen onvermoeibaar wordt verzet, begrepen. De gelegenheid werd dan ook door de kringleidster waargenomen om nog eens extra de mannen tot het uitdragen van ons gemeenschappelijk ideaal op te wekken, dan zouden de vrouwen „nog wel meer nare werkjes uit hun handen nemen"!

KLAZIENAVEEN

In deze groep werd begin Juni een goed bezochte bijeenkomst gehouden. Na het zingen van het N.S.V.O.-lied sprak kam.ske Tuinbeek over de houding van de vrouw in den nationaal-socialistischen staat.

Na de rustpoos sprak kam. Jaarsma, streekleider van den Nationalen Jeugdstorm, over doel en streven van den Jeugdstorm.

OUDE-PEKELA

Op 12 Juni j.l. hield de afdeeling Oude-Pekela der N.S.V.O. haar eerste vergadering. De groepsleider sprak een hartelijk woord van welkom en zette in het kort de taak en werkwijze der N.S.V.O. uiteen.

De avond werd besteed aan socialen arbeid, afgewisseld door het voorlezen van een stukje uit „De Nationaal-Socialistische Vrouw".

Al is er maar met een bescheiden aantal van 9 leden begonnen, de stemming was uitstekend. Er werd besloten, nog deze maand een tweede maal bijeen te komen, hetgeen gebeurde op 23 Juni j.l.

Deze keer was ook de kringleidster, die de eerste maal wegens ziekte verhinderd was, aanwezig. Zij behandelde eenige vragen en deed mededeelingen van huishoudelijken aard.

Een nieuw lid kon worden geboekt.

ROTTERDAM

Op 26 Juni j.l. hield het district Rotterdam der N.S.V.O. een openbare bijeenkomst in de groote zaal van Odeon, welke nagenoeg geheel bezet was

De districtsleidster, kam.ske Van Beek—Stout, opende de vergadering met een woord van welkom in het bijzonder aan den spreker van dien avond, kam. Van Geelkerken, en de districtsfunctionarissen.

Kam Van Geelkerken deed de vraag bij den aanvang van zijn redevoering, of het wel noodig was, dat naast de N.S.B. er nog een vrouwenorganisatie moest komen.

De Leider hééft het noodig geoordeeld, opdat de vrouw zich ook op ander gebied dan dat der politiek zou kunnen uiten. In de N.S.V.O. kan de vrouw zelfstandig iets presteeren.

De vrouw heeft het in deze dagen van distributiemoeilijkheden lang niet gemakkelijk en moet dan bovendien nog dikwijls haar man uit de put helpen. Zóó geeft zij Mussert den steun, dien hij behoeft.

Spr. deed ons terugblikken naar de tien jaren strijd achter ons. Strijd op politiek en kerkelijk gebied. Liefde voor ons Vaderland en vertrouwen in ons Volk heeft ons stand doen houden.

Het oude kòmt niet terug, want de revolutie gaat van land tot land.

Hitler geeft ons een kans. Hij wil met ons in Germaansche eensgezindheid een nieuwe toekomst mogelijk maken.

Nu Duitschland niet meer met Rusland verbonden is door 'n verstandsverdrag, nu het erom gaat: nat.-soc. of bolsjewisme, zal nu het volk wakker worden? Zal het kiezen vóór Hitler, tégen Stalin!

Wij zijn bereid!

Na de rustpoos beantwoordde kam. Van Geelkerken nog talrijke vragen.

Op 23 Juni j.l. hield de N.S.V.O., district Utrecht, een propagandavergadering in de groote zaal van het Kringhuis. Deze bijeenkomst was zeer goed bezocht. Velen moesten zich met een staanplaats tevreden stellen.

In haar openingswoord wees de districtsleidster er op, dat juist in Midzomertijd, den tijd der Zonnewende, de tweede propagandabijeenkomst werd gehouden. Waar alles in de natuur om Midzomer tot vollen bloei en wasdom komt, willen wij, vrouwen, aan onze N.S.V.O. meer groei en wasdom geven, willen wij meer kracht en wil tot groeien ontwikkelen, om daardoor onze organisatie groot en sterk te maken tot een „Dienend element" voor ons Nederlandsche Volk, een instrument in de hand van onzen Leider, waarop hij bouwen en vertrouwen kan.

Op het gebied van „dienen" heeft Sociale Zorg, die nu in de N.S.V.O. is opgenomen, reeds jaren gewerkt. Ook in de toekomst hoopt deze dienst zijn mooie werk te kunnen blijven doen.

Alvorens de landelijk leidster het woord nam, zong het koortje een lied en vertolkte het pas opgerichte spreekkoor „Noorderstorm" van kam. Kettmann.

Kam.ske de Ruiter zeide blij te zijn voor de eerste maal te Utrecht te mogen spreken, juist na de groote „opklaring" van jl. Zondag. We staan in een tijd van groot wereldgebeuren; wij zongen daar straks: „Wij vrouwen van Neerland, wij zien reeds het licht, dat schemert door deez' donkre dagen". Donkere dagen zijn het niet, nu bij Zonnewende, maar het licht zien wij schemeren bij deze grooten ommekeer, den oorlog tegen het Bolsjewisme.

Ook wij, vrouwen, hebben begrip voor dezen grootschen tijd en moeten toonen door onzen wil tot éénworden de plaats te verdienen, die ons volk toekomt in het nieuwe Europa.

VELP

Op 12 Juni j.l. hield de afd. Velp der N.S.V.O. een bijeenkomst, waar als spreekster optrad kam.ske Soer uit Ede, met als onderwerp „Lichamelijke opvoeding voor de vrouw".

Deze gaf een beknopt doch duidelijk overzicht van de ontwikkeling en het ontstaan van de lichamelijke opvoeding.

Na de rustpoos gaf kam.ske Soer een aanschouwelijke les, waartoe zich enkele kameraadskes als „proefkonijn" welwillend ter beschikking stelden.

De districtsleidster wekte haar die nog geen abonnement hebben, op, zich te abonneeren op „De nationaal-socialistische vrouw". waaraan wij vertrouwen dat de kam.skes onverwijld gevolg zullen geven. (Laat de brievenbus van Postbus 2, Leiden, te klein zijn!)

Begin Juni hield Vries een groepsbijeenkomst. Door de groepsleidster, kam.ske Aling Nijenhuis, werd een hartelijk welkomstwoord gesproken ter gelegenheid van een bijeenkomst van de groep Vries. De districtsleidster, kam.ske Smit, gaf hierna een korte uiteenzetting over doel en streven der N.S.V.O.. Spr. verheugde zich, dat er thans zooveel vrouwen aanwezig waren. „Toen ik voor eenigen tijd terug ook hier in uw groep was, waren er tot mijn spijt slechts 4 vrouwen aanwezig, thans zie ik een zaaltje vol, wat voor mij een teeken is, dat ook hier de vrouw er van doordrongen is, dat zij zich moet aansluiten bij onze organisatie".

Veel tegenstand door die andere vereenigingen ondervinden wij nog. „Hebben ook wij nu niet de „Centrale van Boerinnen e.a. Plattelandsvrouwen?" Doch alle Centrales samen worden nooit de „Nationale", dat worden wij! (Luide bijval.) Wij willen „allen" samen één Vrouwenorganisatie, géén verdeeldheid meer, één groot gezin waar de vrouw weer „de Moeder" zal zijn. Wij, nationaal-socialistische vrouwen, moeten en zullen door onze houding en ons gedrag tegenover een ieder haar kameraadschap en liefde moeten winnen. Dat is uw eerste taak, die gij als leden van de N.S.V.O. op u hebt genomen!"

WESTERBORK

Nadat door de districtsleidster begin Juni in Beilen een vergadering voor belangstellenden was gehouden, werd na afloop ook in Westerbork een groep opgericht.

De eerste vergadering had reeds een prachtig resultaat. Het ledenaantal werd verdubbeld. De groepsleidster, kam.ske Cool-van Leenhoff, hield een zeer goede inleiding over de vrouw.

Onze N.S.V.O.-liederen werden ingestudeerd en men besloot spoedig weer bijeen te komen, om nog weer onze liederen samen te gaan zingen, zoodat, wanneer men straks bij den arbeid in het hooiland en bij den oogst de liederen uit volle borst zal kunnen zingen.

WINSCHOTEN

Op 4 Juni hielden de jongeren der N.S.V.O. Winschoten een vergadering, waarop de omliggende groepen Scheemda, Midwolda en Nieuwolda eveneens tegenwoordig waren.

Als spreekster van dien avond trad op kam.ske Monsees—v. d. Veen, die op haar bekende prettige wijze vertelde van den strijd der vrouw door de tijden heen, een strijd die in de N.S.V.O. een gelukkige oplossing zal vinden.

Na de rustpoos droeg de spreekster eigen gedichten voor.

De kameraadskes, die geregeld N.S.V.O.-verslagen inzenden, worden vriendelijk verzocht deze verslagen te willen tikken of schrijven op één kant van het papier (de andere kant dus onbeschreven laten) en een breede kantlijn open te laten.

Zij vergemakkelijken daardoor het werk van de redactie belangrijk.

Zendt tevens Uw verslagen direct nà een gehouden bijeenkomst in, zoodat zij in het eerstvolgende nummer kunnen worden opgenomen.

Vergeet nooit den datum te vermelden waarop de bijeenkomst plaats vond.

Bij voorbaat hartelijk dank.

A. W. TE LUIJ.

IJSSELMONDE

In een druk bezochte vergadering hield kring IJsselmonde en omstreken der N.S.V.O. in het kringhuis te Ridderkerk op 10 Juni j.l. een gecombineerde bijeenkomst.

Kam.ske Schreuders sprak over de twee eerste regels van ons Vrouwenlied

„Wij vrouwen van Neerland, op ons [rust de taak
Het Vaderland mee op te bouwen".

Zij wees er den vrouwen, in het bijzonder den moeders, aan wie de jeugd is toevertrouwd, op, welk een groote verantwoording zij dragen door de jeugd, dat het Volk der toekomst is, op te voeden door haar voor te gaan in Godsvertrouwen, liefde bij haar aan te kweeken voor ons Volk en Vaderland en eerbied te hebben voor den arbeid.

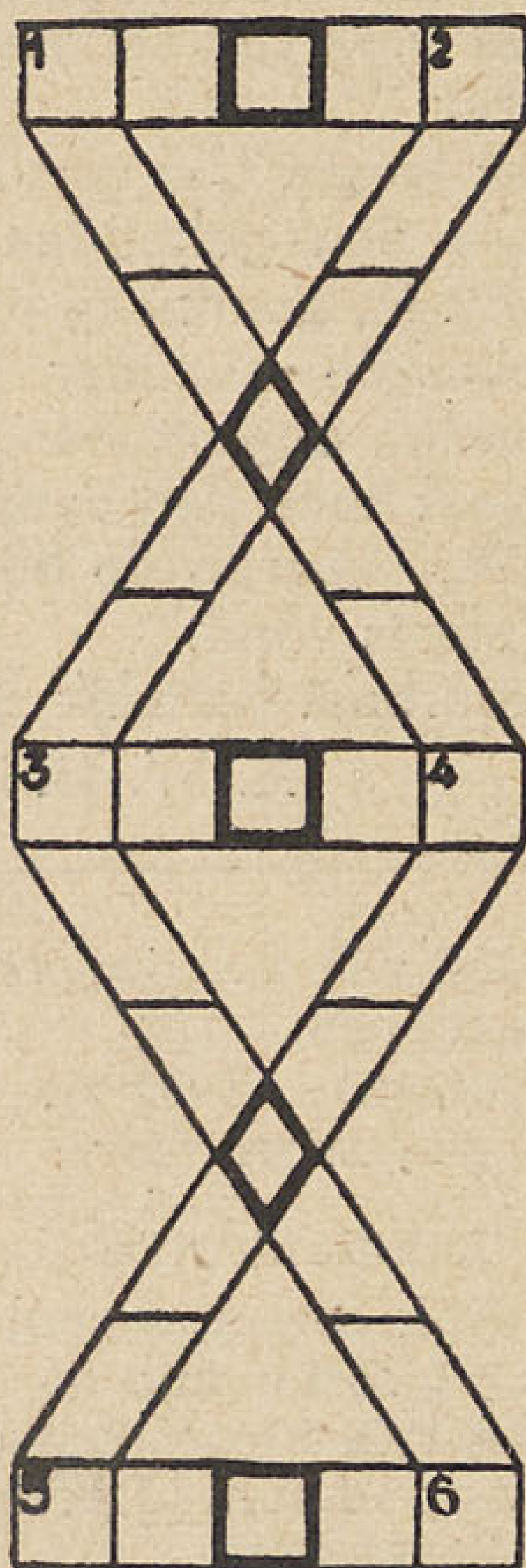
Zij wees op de gevaren der democratische „vrijheid" zooals die gepropageerd werd in de eeuw van het kind en hoe deze vrijheid tot bandeloosheid is overgegaan.

Spreekster vermaande den moeders haar kinderen naar den Nationalen Jeugdstorm te zenden en spoorde de kameraadskes aan tot daad en offer. Zij vertelde nog het een en ander over Jeugdzorg, hulp in de huishouding en volkswelvaart.

Aandachtig werd er geluisterd. En de geldinzameling, welke na afloop werd gehouden, bracht een goed resultaat op.

Heden plaatsen wij twee opgaven, allereerst een z.g. harmonica-puzzle. In te vullen: 1—2 af; 1—4 gevlochten draden; 2—3 naam van een pas in dienst gestelden soldaat; 3—4 vervoermiddel; 3—6 houder van geldswaardig papier; 4—5 middagzon; 5—6 dichterbij.

In de omringde (vetgelijnde) vakjes komt de naam van een vogel.

TWEEDE PUZZLE.

In bijgaande figuur ziet men de woorden „melk" en „boer". Het woord „melk" moet door vijf keer veranderen (door telkens één letter door een andere te vervangen) veranderd worden in „boer".

M	E	L	K
B	O	E	R

De oplossing kan worden ingezonden binnen een week na de verschijning van dit nummer aan het volgende adres:

Puzzle-Redactie
„De Nationaal-Socialistische Vrouw"
Kaiserstraat 9
LEIDEN

Voor de juiste oplossingen stellen wij weder enkele zéér fraaie prijzen beschikbaar.

Wederwaardigheden van een winkelchef

I

Als ge eens gezellig gaat „stadten" met een kameraadske en ge loopt eens door de groote en kleinere winkelhuizen, zoo maar alleen om eens te kijken, en ge ziet daarbij het steeds opgewekte en vriendelijke gezicht van den winkelchef (tenminste als het dè goede winkelchef is!), die u direct naar uw wenschen en verlangens komt vragen en zelfs nog even vriendelijk blijft als ge antwoordt: „Nee, dank u, ik kijk alleen maar eens rond!" — bedenkt ge dan wel eens wat deze man alzoo te verduren heeft van zijn „geachte clientele"?

Mocht ge het soms niet weten, luister dan maar eens naar de ontboezemingen van een kameraadwinkelchef, die z'n hart eens wil luchten bij de kameraadskes:

Wat is het toch een interessant baantje winkelchef te zijn in een groot bedrijf.

Vóór 10 Mei 1940 moest ik al veel kletspraatjes en onbenulligheden aanhooren van de klanten.... maar ná dezen datum is het heelemaal verschrikkelijk voor ons geworden.

Zoo hebben we een van onze z.g. „vaste" klanten. Zoo'n klant met een Unie-speldje en een uitgezaagd kwartje op haar jas en 3 kippenringetjes aan haar vinger, die mij beslist voor een van haar „medestrijders" aanziet, want steeds komt zij naar mij toe om mij op de hoogte te brengen van de laatste nieuwtjes"!

Zoo ook een week of wat terug. Het was n.l. tijdens de „Grieksche periode".

Zij wenkte mij, keek eerst achterdochtig naar links en rechts en zei toen fluisterend, haar hand beschermend voor haar mond houdend:

„We gaan de goeie kant op, mijnheer, ja, we gaan nú de goeie kant op!"

„Hoe zoo, mevrouw?" vroeg ik met geveinsde belangstelling.

„Hebt u het niet gehoord? De Duitschers krijgen er flink van langs. Ja, in de kranten léés je dat niet!, maar de Engelsche radio is er nog! Het zal nu niet lang meer duren!"

„Het spijt mij mevrouw, maar u weet, we mogen in de zaak niet over politiek spreken!"

Maar ondanks dit antwoord moest ik nog tal van „zéér interessante" en „hóógst belangrijke" nieuwtjes aanhooren.

En laat ze nu toch nog gelijk gekregen hebben ook! Inderdaad duurde het niet lang, want een dag of 10 na dit gesprek waren de Engelschen in Griekenland op de vlucht geslagen en zaten de Duitschers rustig in Athene!

Vervolg Boekbespreking

„TE LAAT VOOR MUZIEK", novellen van Lode Zielens. Uitgave N.V. de Arbeiderspers, Amsterdam.

Lode Zielens, de Vlaamsche schrijver, treft ons door zijn ter eene zijde simpele voorstellingen, ter andere zijde diep ingrijpen van levensvraagstukken waarvoor wij allen vroeg of laat — de een op wat andere manier dan de ander — toch komen te staan.

„Te laat voor muziek" is de eerste van een reeks novellen en schetsen. „Te laat voor muziek", dat was het voor den „besten meneer doktoor", wiens leven in het kleine stedeke een opeenvolging was van regelmaat en gewoontegang. De schrijver treft ons door de diepe gedachten welke hij voor den lezer weet te ontsluieren. Samen kunnen twee menschen, in dit geval de dokter en zijn brave vrouw, jarenlang naast en met elkander leven zonder dat er zich ook maar één rimpeltje aan de oppervlakte van den waterspiegel des levens vertoont. Twee menschen leven naast elkander, dag-in, dag-uit, zij zijn met elkaar vergroeid, en dan komen er op zekeren dag in het brein van den een gedachtewenschen op waarvan de ander in het geheel niets vermoedt.

Dit gebeurt met dokter Gelder en hij neemt de gedachten en ontroeringen van zijn levensavond met zich mede in de eeuwigheid.

Verder bevat dit werk fragmenten uit het dagboek van Henri Gelder, den zoon van dokter Gelder, die het ouderhuis verlaat om met Hélène, zijn geliefde, de wereld te ontvluchten. Hélène, de geheimzinnige vrouw die den ouden dokter Gelder in dien gedenkwaardigen nacht riep en die een breede rimpel op het levensvlak van Gelder — onbewust — teweeg bracht.

te L.